

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **J. B.**
zastoupen Mgr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2020, čj. KUKHK-24167/DS/2020-3 Er

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. SZ MMHK/074868/2020 OD3/JC MMHK/101378/2020, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá

z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

II. Shrnutí žalobních bodů

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Za žalobní důvody žalobce označil nevypořádání odvolacích námitek a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K tomu uvedl, že již v odvolání namítal, že „dle ustanovení § 92 odst. 2 písm. f) PŘZ se v příkazovém bloku uvede právní kvalifikace skutku **včetně formy zavinění** a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána. V příkazovém bloku č. B0527403 není uvedena forma zavinění, tedy zda se jednalo o úmysl nebo nedbalost. Předmětný příkazový blok tak postrádá zákonné náležitosti dle ustanovení § 91 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Formu zavinění je na příkazovém bloku třeba vyplnit vždy, pokud je obviněným fyzická nepodnikající osoba. Dle metodického doporučení Ministerstva vnitra správní orgán zruší a vrátí věc k dalšímu projednání, pokud je v příkazovém bloku nesprávná či chybějící právní kvalifikace, včetně neuvedení formy zavinění u fyzické (nepodnikající) osoby (viz <https://www.mvcr.cz/.../metodicke-doporuceni-vady-prikazovych-bloku-jejich-dusledky-a-jejich-mozna-naprava.aspx>).“
4. S argumentací žalovaného, že „se domnívá, že je škrtnuto slovo úmysl, byť hodně slabě, což může být způsobeno průpisem bloku“, vyslovil žalobce nesouhlas s tím, že na doložené kopii předmětného příkazového bloku prokazatelně žádné škrtnutí slova úmysl není. Dle jeho názoru je ostatně sotva vysvětlitelné, jak by bylo možné, aby průpis bloku způsobil slabou čáru pouze a jedině při škrtnutí slova úmysl, když v ostatních částech je naopak blok propisán silně. Navíc formulace žalovaného, že „se domnívá“, sama o sobě vyjadřuje značnou míru nejistoty a pochybností, přičemž dle ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a pokud takové pochybnosti existují, pak je povinen je vyložit ve prospěch účastníka řízení, nikoliv v jeho neprospěch.
5. Žalobce uzavřel, že jelikož není v příkazovém bloku uvedena forma zavinění přestupku, mělo být rozhodnutí v souladu s metodickým doporučením Ministerstva vnitra zrušeno a vráceno k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Znovu zrekapituloval jednotlivé pokutové bloky a záznamy na nich a setrval na svém stanovisku, že podklady pro záznam bodů, tj. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, rozhodnutí o přestupku a kopie pokutových bloků splňují náležitosti pro záznam bodů, počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům a rozhodnutí jsou pravomocná.
7. Žalovaný zopakoval, že na příkazové bloky (dříve pokutové bloky) jakožto na rozhodnutí vydávané příkazem na místě nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. Příkazem na místě se o správním trestu rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani

dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je nahrazeno příkazovým blokem /pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do příkazového bloku. V příkaze na místě je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z příkazového bloku (má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče) musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky příkazního bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče nemusí vždy zakládat nezpůsobilost příkazního bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Je pravdou, že na některých příkazních blocích jsou nepřesné či neúplné záznamy, což však nezakládá nezpůsobilost příkazních bloků být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Za klíčovou součást příkazního bloku žalovaný označil podpis přestupce, který na předmětných blocích nechybí.

8. K příkazu na místě č. B 0527403 žalovaný uvedl, že je vyplněn ve všech kolonkách včetně označení přestupku, a to § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Příkaz na místě (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahuje dle jeho názoru všechny náležitosti, které má příkaz na místě dle předpisu mít, a veškeré údaje jsou dostatečně čitelné v rámci podmínek při vyplňování příkazu na místě. Pokud jde o kolonku 7. Forma zavinění; je škrtnuto slovo úmysl, byť hodně slabě, což může být způsobeno průpisem bloku.
9. Žalovaný dále uvedl, že v řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. V důsledku toho pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě. Žalovaný uvedl, že ověřil, zda oznámení dle § 128 odst. 3 zákona o silničním provozu o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které byly podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídají skutečností uvedeným v dokladu příkazem na místě, a dospěl k závěru, že ano.
10. Žalovaný uzavřel, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
12. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že oznámením ze dne 15. 4. 2020 bylo žalobci sděleno, že ke dni 10. 4. 2020 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí

řidičského oprávnění. V podání ze dne 4. 5. 2020 žalobce uplatnil námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl v něm, že přestupky evidované pod příslušnými body nespáchal a žádal, aby správní orgán předložil jednotlivé příkazové bloky jako podklady pro záznam bodů v registru řidičů.

13. Správní orgán I. stupně po vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, a po seznámení žalobce, resp. jeho zástupce, s podklady pro rozhodnutí, rozhodl o zamítnutí jeho námitek proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. SZ MMHK/074868/2020 OD3/JC MMHK/101378/2020.
14. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
15. Krajský soud posoudil žalobu v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.)
16. Žalobce v žalobě vznesl námitku pouze proti příkazu na místě (pokutovému bloku) č. B 0527403 vydanému dne 7. 11. 2019, a to obdobně jako v odvolání, že na něm není uvedena forma zavinění přestupku, tj. že postrádá zákonnou náležitost. Proto mělo být dle jeho názoru rozhodnutí zrušeno a vráceno k novému projednání. K tomu poukázal i na metodické doporučení Ministerstva vnitra.
17. Stěžejní otázkou v daném případě tedy je, zda předmětný blok na pokutu na místě nezaplacenou, resp. příslušný příkazový blok č. B 0527403, byl způsobilým podkladem pro zápis bodového hodnocení (bodů) v registru řidičů podle § 123b zákona silničním provozu.
18. Ustanovení § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), stanoví náležitosti příkazového bloku, mimo jiné pod písm. f) stanoví, že *v příkazovém bloku se uvede kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána.*
19. Pro příkazový blok jako formulářové písemné vyhotovení příkazu na místě jsou tak stanoveny jeho obsahové náležitosti. Ne však vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků příkazového (pokutového) bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. Krajský soud při hodnocení sporného příkazového bloku vycházel z ustálené rozhodovací praxe správních soudů vztahující se k této otázce, z níž vyplývá, že „... k tomu, aby mohl být proveden záznam bodů v registru řidičů, musí být z popisu skutku uvedeného v rozhodnutí o přestupku seznatelné, že se řidič dopustil jednání, které je zařazeno do bodového hodnocení, a toto jednání musí být dostatečně přesně identifikováno, aby bylo možné mu v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu přiřadit konkrétní počet bodů. Tyto požadavky je nutné vztáhnout na všechna rozhodnutí, která mají tvořit podklad pro provedení záznamu bodů v registru řidičů, a to včetně pokutového bloku, který je rozhodnutím o přestupku vydaným v blokovém řízení. Postrádá-li pokutový blok vymezení skutku jakožto konkrétního, individualizovaného jednání, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.“ K tomu srov. rozsudek Krajský soud v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2015, čj. 15 A 103/2013-37 (všechny zde uváděná

rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ke shodnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, v němž uvedl, že „podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním a že bude umožňovat řádné subsumování pod konkrétní porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, které je uvedeno v příloze k zákonu o silničním provozu. Správný počet bodů, jež mají být podle § 123b odst. 1 zmíněného zákona zaznamenány v registru řidičů, lze totiž stanovit pouze tehdy, pokud popis jednání řidiče uvedený v rozhodnutí o přestupku umožňuje určit, kterou povinnost uvedenou v příloze k danému zákonu řidič porušil, neboť právě tato příloha zároveň určuje počet bodů za jednotlivá jednání, která podléhají záznamu bodů.“

20. Příkaz na místě vydávaný v řízení o přestupku má tedy bezesporu mít zákonem stanovené obsahové náležitosti. Absence některých těchto náležitostí ale v závislosti na okolnostech automaticky neznamena, že takový příkaz na místě není způsobilým podkladem pro další zákonem předvídané postupy správního orgánu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, k tomu příznačně uvedl, že „dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní podobný stupeň přísnosti jako u směnky, což znamená, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.“
21. Tato rozhodovací praxe je plně uplatnitelná i v nyní posuzované věci. Jak bylo uvedeno výše, náležitosti příkazu na místě (resp. příkazového bloku) v řízení o přestupku jsou stanoveny v § 92 odst. 2 přestupkového zákona. Toto ustanovení mimo dalších náležitostí vyžaduje, aby v příkazovém bloku byla uvedena právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána (písm. f).
22. Příkazový blok č. B 0527403, který byl podkladem pro rozhodnutí správních orgánů v nyní posuzované věci a je založen ve správním spise, obsahuje ve své části č. 5 Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání následující údaje: „dne 7. 11. 2019 v 09:50 hod, Bílá Třemešná, křižovatka MK bez označení, § 22/2 nedání přednosti z pravé strany 7AN 9907“. V části č. 6 Pokuta uložena za přestupek podle § je doplněno: „125c/1f8 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.“. V části č. 7 Forma zavinění úmysl / nedbalost (nehodící se škrtněte): není forma zaškrtnuta.
23. Se žalobcem nutno souhlasit, že na příkazovém bloku č. B 0527403 chybí vyznačení formy zavinění. Bezpochyby by nebylo možno akceptovat, aby byl proveden záznam bodů na základě nejednoznačného nebo víceznačného pokutového bloku. K tomu však v daném případě nedošlo. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, konkrétní jednání žalobce jako řidiče bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě (uvedením § 125c/1 písm. f bod 8 zákona o silničním provozu i slovním vyjádřením „nedání přednosti z pravé strany“), že není zaměnitelné s jiným jednáním, a umožňuje řádné subsumování pod konkrétní porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, které je uvedeno v příloze k zákonu o silničním provozu. Popis jednání žalobce tak umožňuje zcela jednoznačně určit, kterou povinnost uvedenou

v příloze k danému zákonu porušil (otázka zavinění v tom nehraje žádnou roli), a zaznamenat příslušný (správný) počet bodů, jež mají být podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu v registru řidičů zaznamenány, tj. v tomto případě 4 body za „nedání přednosti v jízdě v případech, ve kterých je řidič povinen dát přednost v jízdě“ dle přehledu jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za toto jednání uvedených v příloze k zákonu o silničním provozu.

24. Absence údaje o zavinění na příkazovém bloku tak v daném případě neměla dopad na jeho způsobilost být podkladem pro zápis bodů. Lze poznamenat, že údaj o zavinění má význam u přestupků, které se zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů, kde se do evidence přestupků zapisuje forma zavinění uvedená na příkazovém bloku.
25. Krajský soud připomíná, že v nynějším řízení neposuzuje a nemůže posuzovat zákonnost zmíněného pravomocného rozhodnutí (příkazového bloku), protože ta není předmětem tohoto řízení a nebyla předmětem ani řízení o námitkách před správním orgánem. Soud (a před ním i správní orgán) může v tomto řízení hodnotit pouze to, zda rozhodnutí je způsobilé být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, tj. zda jde o pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Prostor pro uplatnění jiných námitek byl dán v řízení, které by bylo vedeno v řízení o přestupku samotném, a to vedeno nebylo. Krajský soud zdůrazňuje, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít (např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti). O takovou situaci v tomto případě nešlo.
26. Žalobce vznesl i námitku nevypořádání odvolacích námitek, konkrétně, že na příkazovém bloku č. B0527403 není uvedena forma zavinění jako zákonná náležitost, a návazně na to námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. K tomu krajský soud uvádí následující.
27. Nutno předně konstatovat, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztahovat jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Judikatura dovodila, že jedním z důvodů, pro který může být rozhodnutí o odvolání považováno za nepřezkoumatelné, je situace, kdy se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007-84). Úkolem odvolacího orgánu je zejména reagovat na odvolací námitky (§ 89 odst. 2 věta druhá správního řádu).

28. K žalobcem v odvolání vzneseným námitkám proti příkazovému bloku č. B 0527403 žalovaný tento blok podrobně popsal a uvedl, že blok je vyplněn ve všech kolonkách včetně označení přestupku, a to § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, že příkaz na místě (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahuje všechny náležitosti, které má příkaz na místě dle předpisu mít a že veškeré údaje jsou dostatečně čitelné v rámci podmínek při vyplňování příkazu na místě. K formě zavinění uvedl, že se „domnívá, že je škrtnuto slovo úmysl, byť hodně slabě, což může být způsobeno průpisem bloku“.
29. Krajský soud proto v daném případě neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo vadami zakládajícími jeho nepřezkoumatelnost. Žalovaný se odvolacími námitkami zabýval, nepominul ani námitku absence vyznačení formy zavinění, zaujal však ve vztahu ke sporným otázkám jiný názor a jiné hodnocení věci než žalobce. Žalovaný uvedl úvahy, kterými se řídil při posouzení důvodnosti odvolacích námitek, popsal závěry, ke kterým na základě těchto úvah dospěl, a to včetně úvah o vyznačení formy zavinění. Napadené rozhodnutí tak krajský soud shledal přezkoumatelným, o čemž ostatně svědčí i to, že se závěry žalovaného žalobce ve své žalobě polemizuje. Z tohoto ryze procesního hlediska pro posouzení samotné přezkoumatelnosti rozhodnutí je pak současně irelevantní, zda byly tyto závěry správné, resp. dostatečné, či nikoliv.
30. Jak již krajský soud uvedl shora, žalobce má pravdu v tom, že na příkazovém bloku č. B 0527403 vyznačení formy zavinění chybí. Být jde o kopii bloku, ani při jeho podrobném zkoumání (i zvětšení) není vidět žádné škrtnutí slova úmysl nebo nedbalost, přičemž ostatní vyplněné údaje na bloku zcela zřetelné a čitelné jsou. Je tedy vysoce nepravděpodobné, že pouze slovo „úmysl“ by bylo slabě škrtnuto, jak uvedl žalovaný. Konkrétní forma zavinění pak nevyplývá ani z oznámení o uložení pokuty. Tuto dílčí otázku tedy žalovaný vyhodnotil nesprávně, když dospěl k závěru, že je zřejmě škrtnuto slovo „úmysl“, neboť z podkladů a listin založených ve správním spise tento závěr dovodit nelze a jiné další dokazování neprovedl. Nelze však pominout, že žalovaný současně správně uvedl (viz strana 9 napadeného rozhodnutí), že v řízení o námitkách je oprávněn posuzovat pouze to, zda byl záznam bodů v registru řidičů v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. a že v důsledku toho pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě, a dospěl ke správnému celkovému závěru, že v daném případě oznámení dle § 128 odst. 3 zákona o silničním provozu o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, která byla podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídají skutečností uvedeným v dokladu příkazem na místě (tj. i v příkazovém bloku č. B 0527403). Z rozhodnutí žalovaného rovněž vyplývá (viz strana 8 napadeného rozhodnutí), že žalovaný připustil, že na některých příkazních blocích jsou nepřesné či neúplné záznamy, to že však nezakládá nezpůsobitelnost příkazních bloků být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Dále uvedl, že ke zpochybnění způsobilosti příkazových bloků jako podkladů pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, není-li na příkazovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, a konstatoval, že to není tento případ, neboť není pochyb o tom, jak bylo jednání žalobce právně kvalifikováno.

31. Byť tedy žalovaný nesprávně posoudil neuvedení formy zavinění na příkazovém bloku č. B 0527403, jeho celkový závěr ve věci, že v daném případě údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě za přestupek odpovídají skutečností uvedeným v pravomocném rozhodnutí ve formě příkazového bloku, na jehož podkladě byly body zaznamenány, byl správný. Uvedení, resp. neuvedení formy zavinění, totiž nemělo a nemohlo mít na příslušný (správný) záznam bodů v registru řidičů žádný vliv.
32. S ohledem na vše shora uvedené by proto krajský soud považoval za příliš formalistické, pokud by rozhodnutí žalovaného mělo být jen z důvodu zmíněného dílčího pochybení zrušeno, aby v něm pak žalovaný následně uvedl výše naznačené hodnocení nevyznačení formy zavinění (a jeho nulový vliv na zápis bodů dle bodového hodnocení, pro které by bylo rovněž zcela nadbytečné provádět v tomto směru i další dokazování), neboť z jeho rozhodnutí je zcela zřejmý jinak správný závěr, že žádné důvody pro nezpůsobilost tohoto bloku jako podkladu pro záznam bodů v registru řidičů neshledal.
33. Krajský soud uzavírá, že žalobcem namítaný formální nedostatek pokutového bloku neshledal schopným zpochybnit jeho způsobilost jako příslušného podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Správní orgán tak předmětný záznam bodů do registru řidičů u žalobce neprovedl v rozporu se zákonem.
34. Lze dodat, že žalobcem zmíněné doporučení Ministerstva vnitra pro řešení vad příkazových bloků není pro soud nikterak závazné, krajský soud je proto ani nijak nehodnotil.

V. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 8. října 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu